

Shaul and David, Tel Aviv and Efrat: A Guidebook for our Time

1. Shmuel I, 13:6 & 14:6

וַאִישׁ יִשְׂרָאֵל רָאוּ כִּי צָר-לוֹ, כִּי נָגַשׁ הָעָם; וַיִּתְחַבְּאוּ הָעָם, בְּמַעְרוֹת וּבְחַוְּחִים וּבְסֻלְעִים, וּבְצֻרִים, וּבְכַדִּים.

6 When the men of Israel saw that they were in a strait--for the people were distressed--then the people did hide themselves in caves, and in thickets, and in rocks, and in holds, and in pits.

וַיֹּאמֶר יְהוֹנָתָן אֶל-הַנָּעַר נָשָׂא כְלִיו, לָכֶּה וְנַעֲבְרָה אֶל-מִצֵּב הָעֲרִלִּים הָאֵלֶּה--אִוִּלִּי יַעֲשֶׂה יְהוָה, לָנוּ: כִּי אֵין לַיהוָה מַעְצוֹר, לְהוֹשִׁיעַ בְּרַב אוֹ בְּפָעִל.

6 And Jonathan said to the young man that bore his armour: 'Come and let us go over unto the garrison of these uncircumcised; it may be that the LORD will work for us; for there is no restraint to the LORD to save by many or by few.'

2. Bamidbar 25:6-7

וַהֲיָה אִישׁ מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל בָּא, וַיִּקְרַב אֶל-אָחִיו אֶת-הַמִּדְיָנִית, לַעֲיִנִּי מִשָּׁה, וּלְעִינֵי כָל-עַדַּת בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל; וַהֲמָה בָכִים, פָּתַח אֶהֱל מוֹעֵד.

6 And, behold, one of the children of Israel came and brought unto his brethren a Midianitish woman in the sight of Moses, and in the sight of all the congregation of the children of Israel, while they were weeping at the door of the tent of meeting.

וַיֵּרָא, פִּינְחָס בֶּן-אֶלְעָזָר, בֶּן-אַהֲרֹן, הַכֹּהֵן; וַיִּקֶּם מִתּוֹךְ הָעֵדָה, וַיִּקַּח רֶמֶחַ בְּיָדוֹ.

7 And when Phinehas, the son of Eleazar, the son of Aaron the priest, saw it, he rose up from the midst of the congregation, and took a spear in his hand.

3. Rashi, Bamidbar 25:6-7

והמה בכים. נתעלמה ממנו הלכה, געו כלם בבכיה; בעגל עמד משה פגד נשים רבוא, שנאמר "ויטחן עד אשר דק" וגו' (שמות ל"ב), וכאן רפו ידיו? אלא כדי שיבא פינחס ויטל את הראוי לו

4. Ramchal, Daat Tevunot, Chapter 9, Part 3

pure.

In conclusion, there are two systems [within the *hanhagah*]: reward and punishment, and *Mazal*. God makes use of them according to what He knows is beneficial for His world.

In the Midrash of Rabbi Shimon bar Yochai, there is a statement that contains deep hidden secrets, but one who does not know the principles I have just taught you will take it at face value and consider it strange. This is the statement: "At the time when God removes Himself from the Throne of Judgment and from the Throne of Mercy, there is no reward and no punishment" (*Tikkunei Zohar*, 70). This seems to suggest that there is no reward or punishment, God forbid. However, the real intent of this statement is to tell us that there are times when God runs the world through the system of *Mazal* rather than the system of reward and punishment. Under the system of *Mazal*, the amount of good and bad in the world is dictated by the process bringing the entire creation to its ultimate perfection, as we explained [Chapter 9, Part 2]. Nevertheless, in the World to Come, each person will certainly be rewarded or punished according to the way he behaved and according to the consequences of his actions. These words [of Rabbi Shimon Bar Yochai] teach us that we should not be disconcerted during the difficult period that precedes the Messianic era if the righteous are demeaned terribly and people

cry out to God without being answered. These and other negative things have already been predicted by our Sages: "In the prelude to the Messianic era, insolence will abound [... the wisdom of scholars will be scorned, those who fear sin will be despised, and truth will disappear]" (*Sotah* 49b). Such a situation is the inevitable result of the Divine decree that prevails at that time, which determines that even the merits of the righteous are not able to remedy these defects. The ultimate purpose of all this is to bring about the complete perfection of the world that will follow afterward when God reveals His absolute Oneness, as we explained above [Part 1 of this chapter].³⁷

כללו של דבר – שני דרכים הם: דרך השקר וענש ודרך המזל; והאדון ברוך הוא משתמש מהם לפי מה שהוא יודע היותו טוב לעולמו.

ובמדברו של רבי שמעון בר יוחאי נמצא מאמר אחד, שאף על פי שענינו עמק בסתרי הסודות, אבל שטחיותו נראתה ור מאוד למי שלא ידע הקדמות אלה שהודעתיו. וזה לשון המאמר (תיקוני זוהר תיקון ע'): "ובזמנא דאסתלק הוי"ה מפרסאי דדיו ומפרסאי דרחמי, לית תמן לא אגרא ולא ענשא", כי נראה כאילו חס ושלום אין שכן וענש. אמנם הפונה האמתית היא להודיענו שיש זמן שאין האדון ברוך הוא מנהיג העולם בהנהגת השקר וענש, אלא בהנהגת המזל, וכמו שבארנו, שהטוב והרע נמשך ובא לפי עניני ההנהגה לצורך התקון הכללי. אך ודאי שהשקר וענש יהיה לעולם הבא, לתת לאיש כדרכיו וכפרי מעלליו. אמנם הודיענו, שבזמן תקף עקבות משיחא, לא יקשה עלינו אם הצדיקים נשפלים השפלה גדולה, ואם בני האדם

צועקים ולא נענים, וכל שאר הדברים הרעים שאמרו רז"ל (סוטה טז:): "בעקבות משיחא חצפא יסג", כי כל זה נולד לפי שאין הצדיקים יכולים אפלו בזכותם לתקן הקלקולים ההם, כי השעה גורמת כח, וכדי להוליד מזה התקון השלם שיהיה אחר כך בגלוי וחדוד ויבירה, וכמו שבארנו.

ואמנם צריך שתדעי הקדמה, צריכה לנו הרבה לשוב ספקות רבים. והוא, כי אפלו בזמן שהאדון ברוך הוא רוצה לנהל את עולמו בהנהגת המזל שזכרנו, הנה הוא מחזיר ומסבב

5. Shmuel I, 18:1-4

- א וַיְהִי, כְּכַלְתּוֹ לְדַבֵּר אֶל-שָׁאוּל, וַנִּפְּשׁ יְהוֹנָתָן, נִקְשְׁרָה בְּנֶפֶשׁ דָּוִד; וַיֵּאָהֲבוּ (וַיֵּאָהֲבֵהוּ) יְהוֹנָתָן, כְּנַפְשׁוֹ. 1 And it came to pass, when he had made an end of speaking unto Saul, that the soul of Jonathan was knit with the soul of David, and Jonathan loved him as his own soul.
- ב וַיִּקַּחְהוּ שָׁאוּל, בַּיּוֹם הַהוּא; וְלֹא נָתַנוּ, לָשׁוּב בֵּית אָבִיו. 2 And Saul took him that day, and would let him go no more home to his father's house.
- ג וַיִּכְרֹת יְהוֹנָתָן וְדָוִד, בְּרִית, בְּאַהֲבָתוֹ אֹתוֹ, כְּנַפְשׁוֹ. 3 Then Jonathan made a covenant with David, because he loved him as his own soul.
- ד וַיִּתְּפֹשֶׁט יְהוֹנָתָן, אֶת-הַמַּעֲלִל אֲשֶׁר עָלָיו, וַיִּתְּנֵהוּ, לְדָוִד; וּמַדִּי, וְעַד-חֶרְבּוֹ וְעַד-קֶשְׁתּוֹ וְעַד-חֲגָרוֹ. 4 And Jonathan stripped himself of the robe that was upon him, and gave it to David, and his apparel, even to his sword, and to his bow, and to his girdle.

6. Bereishit 44:30

- ל וְעַתָּה, כְּבָאִי אֶל-עַבְדְּךָ אָבִי, וְהִנֵּנִר, אֵינָנִי אֶתְּנוּ; וְנִפְשׁוֹ, קִשְׁרָה בְּנֶפֶשׁוֹ. 30 Now therefore when I come to thy servant my father, and the lad is not with us; seeing that his soul is bound up with the lad's soul;

7. Targum Onkeles, Bereishit 44:30

וּכְעֵן כְּמִיתִי לָוֹת עַבְדְּךָ אָבִי וְעוֹלִימָא לִיתוּהִי עֲמִנָא וְנִפְשִׁיהּ חֲבִיבָא לֵה כְּנִפְשִׁיהּ:

8. Shmuel II, 1:23

- כג שָׁאוּל וַיְהוֹנָתָן, הֵנָּאֵהִבִּים וְהֵנָּעִימִם בְּחַיֵּיהֶם, וּבְמוֹתָם, לֹא נִפְרְדּוּ; מִנְּשָׁרִים קָלוּ, מֵאַרְיֹת גָּבְרוּ. 23 Saul and Jonathan, the lovely and the pleasant in their lives, even in their death they were not divided; they were swifter than eagles, they were stronger than lions.

9. Pirkei Avot 5:16

כל אהבה שהיא תלויה בדבר--בטל דבר, בטלה אהבה; ושאינה תלויה בדבר, אינה בטילה לעולם. איזו היא אהבה שהיא תלויה בדבר, זו אהבת אמנון ותמר; ושאינה תלויה בדבר, זו אהבת דויד ויהונתן.

10. Rav Tzadok Hakohen of Lublin, Poked Ikkarim, Part 1, 33

והראשון מנשמת משיח בן יוסף שנתגלה בעולם הזה כמדומה לי שהיה יהונתן בן שאול, ועל כן נהרג ולא נמצא בו שום חטא בכתוב שבשבילו נהרג, וזה ענין אהבתו לדוד שאמר "מאהבת נשים", כי הם סוד היחוד, וכן משיח בן יוסף ומשיח בן דוד יהיו תרין ריעין דלא מתפרשין, שעל זה רמז הנביא בשימת ב' העצים עץ יוסף ועץ יהודא.

11. Radak, Shmuel I, 18:1

ונפש יהונתן. המסרה מן ריש ספרא עד הכא יונתן בר מן ב' לכה
ונעברה אל מצב הערלים ויאמר יהונתן ומן הכא עד סוף ספרא
יהונתן:

12. Shmuel I, 15:27-28

- כז וַיִּסָּב שְׁמוּאֵל, לָלֶכֶת; וַיִּחַזַק בְּכַנֵּף-מַעֲלָיו, וַיִּקְרַע. 27 And as Samuel turned about to go away, he laid hold upon the skirt of his robe, and it rent.
- כח וַיֹּאמֶר אֵלָיו, שְׁמוּאֵל, קִרַּע יְהוָה אֶת-מַמְלְכוֹת יִשְׂרָאֵל מֵעַלְיָךְ, הַיּוֹם; וַיִּתְּנֶהָ, לְרֵעֶךָ הַטּוֹב מִמֶּךָּ. 28 And Samuel said unto him: 'The LORD hath rent the kingdom of Israel from thee this day, and hath given it to a neighbor of yours, that is better than you.

13. Shmuel I, 23:17

17 And he said unto him: 'Fear not; for the hand of Saul my father shall not find thee; and thou shalt be king over Israel, and I shall be next unto thee; and that also Saul my father knoweth.'

יז וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֶל-תִּירָא, כִּי לֹא תִמְצָאֲךָ יַד שָׁאוּל אָבִי, וְאַתָּה תִּמְלֹךְ עַל-יִשְׂרָאֵל, וְאֲנִכִּי אֶהְיֶה-לְךָ לְמִשְׁנָה; וְגַם-שָׁאוּל אָבִי, יֵדַע כֵּן.

14. Bava Metzia 84b

דאמר רבי שלשה ענוותנין הן ואלו הן אבא ובני בתירה ויונתן בן שאול רבן שמעון בן גמליאל הא דאמרן בני בתירה דאמר מר הושיבוהו בראש ומינוהו לנשיא עליהן יונתן בן שאול דקא"ל לדוד (שמואל א כג) ואתה תמלוך על ישראל ואני אהיה לך למשנה

To this Rabbi alluded when he said, Three were humble; viz., my father, the Bene Bathyra, and Jonathan, the son of Saul. 'R. Simeon b. Gamaliel,' as has been said, 'The Bene Bathyra,' as a Master said: They placed him at the head and appointed him Nasi over them. 'Jonathan, the son of Saul,' for he said to David, And thou shalt be king over Israel, and I shall be next unto thee.

15. Shmuel I, 18:5, 16

5 And David went out; whithersoever Saul sent him, he had good success; and Saul set him over the men of war; and it was good in the sight of all the people, and also in the sight of Saul's servants.

ה וַיֵּצֵא דָּוִד בְּכָל אֲשֶׁר יִשְׁלַחֲנוּ שָׁאוּל, וְיִשְׁכֵּיל, וְיִשְׁמְהוּ שָׁאוּל, עַל אַנְשֵׁי הַמִּלְחָמָה; וַיִּיטֹב, בְּעֵינֵי כָל-הָעָם, וְגַם, בְּעֵינֵי עֲבָדֵי שָׁאוּל.

16 But all Israel and Judah loved David; for he went out and came in before them.

טז כָּל-יִשְׂרָאֵל וְיְהוּדָה, אֶהָב אֶת-דָּוִד: כִּי-הוּא יוֹצֵא וְנָבֵא, לִפְנֵיהֶם.

16. Shmuel I, 18:18, 23

18 David said unto Saul: 'Who am I, and what is my life, or my father's family in Israel, that I should be son-in-law to the king?'

יח וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל-שָׁאוּל, מִי אֲנִכִּי וּמִי חַיִּי, מִשִּׁפְחַת אָבִי, בְּיִשְׂרָאֵל--כִּי-אֶהְיֶה חָתָן, לַמֶּלֶךְ.

23 And Saul's servants spoke those words in the ears of David. And David said: 'Seemeth it to you a light thing to be the king's son-in-law, seeing that I am a poor man, and lightly esteemed?'

כג וַיְדַבְּרוּ עֲבָדֵי שָׁאוּל, בְּאָזְנֵי דָּוִד, אֶת-הַדְּבָרִים, הָאֵלֶּה; וַיֹּאמֶר דָּוִד, הֲנִקְלָה בְּעֵינֵיכֶם הַתַּחֲתוֹן בְּמֶלֶךְ, וְאֲנִכִּי, אִישׁ-רָשׁ וְנִקְלָה.

17. Ralbag, Shmuel I, 18:18

והנה הרחיק דוד מצד הענוה מהתחתן במלך, ואמר: מי אנכי שאהיה ראוי להתחתן במלך? כאילו אמר: הנני נבזה ושפל מאד.

18. Shmuel I, 18:2

2 And Saul took him that day, and would let him go no more home to his father's house.

ב וַיִּקַּחֲהוּ שָׁאוּל, בַּיּוֹם הַהוּא; וְלֹא נָתַנוּ, לָשׁוּב בֵּית אָבִיו.

19. Alshich, Shmuel I, 18:2

ואמר, כי להיות שאול ירא פן דוד ימלוך, על כן ויקחהו שאול ולא נתנו לשוב בית אביו. פן בהתרחק ממנו יעשה מלוכה, והוא (שאול) לא ידע. מה שאין כן בהיותו עמו, כי לא יערב שם לבו לעשות כן.

20. Shmuel I, 18:6-9

- ו וַיְהִי כַּבּוֹאָם, בְּשׁוּב דָּוִד מִהַכּוֹת אֶת-הַפִּלִּשְׁתִּי, וַתֵּצְאָנָה הַנָּשִׁים מִכָּל-עָרֵי יִשְׂרָאֵל לִשׁוֹר (לְשִׁיר) וְהַמְּחִלּוֹת, לִקְרֹאת שָׁאוּל הַמֶּלֶךְ--בְּתִפְפִּים בְּשִׂמְחָה, וּבְשִׁלְשִׁים. 6 And it came to pass as they came, when David returned from the slaughter of the Philistine, that the women came out of all the cities of Israel, singing and dancing, to meet king Saul, with timbrels, with joy, and with three-stringed instruments.
- ז וַתַּעֲנִינָה הַנָּשִׁים הַמְּשַׁחֲקוֹת, וַתֹּאמְרֶנָּה: הִכָּה שָׁאוּל בְּאַלְפָּו, וְדָוִד בְּרִבְבֵּיתוֹ. 7 And the women sang one to another in their play, and said: Saul hath slain his thousands, and David his ten thousands.
- ח וַיַּחַר לְשָׁאוּל מְאֹד, וַיִּירַע בְּעֵינָיו הַדָּבָר הַזֶּה, וַיֹּאמֶר נָתַנּוּ לְדָוִד רִבְבוֹת, וְלִי נָתַנוּ הָאֲלָפִים; וְעוֹד לוֹ, אֵד הַמְּלִיכָה. 8 And Saul was very wroth, and this saying displeased him; and he said: 'They have ascribed unto David ten thousands, and to me they have ascribed but thousands; and all he lacks is the kingdom!'
- ט וַיַּהַרְגֵם שָׁאוּל, עוֹן (עוֹיֵן) אֶת-דָּוִד, מִהַיּוֹם הַהוּא, וְהָלָאָה. 9 And Saul eyed David from that day and forward.

21. Malbim, Shmuel I, 18:6-7

צאתם היה לקראת שאול המלך לא לקראת דוד כי ידעו זאת שאין חולקין כבוד לעבד בפני רבו, ולא עלה על לב אדם כלל לכבד את דוד אז, ואף כי להגדיל מעלתו על מעלת שאול שזה מרד במלכות, רק: ולא היתה כוונתן באמת להגדיל שדוד היו לו רבבות, כי נהפך הוא הנצחון במעט אנשים גדול יותר, רק אמרו שגודל הנצחון שנצח שאול ויונתן שהיה לו רק אלפים כנזכר למעלה, על נצחון דוד שהיו עמו רבבות ישראל, אולם שאול לקח הדברים כפי פשטם כאילו כווננו, שישראל אשר עם דוד רבים מאשר עם שאול. וע"ז:

22. Shmuel II, 1:24

- כד בָּנוֹת, יִשְׂרָאֵל--אֶל-שָׁאוּל, בְּכִינָה; הַמְּלַבֶּשְׁכֶם שָׁנִי, עִם-עֲדָנִים, הַמַּעֲלָה עֲדֵי זָהָב, עַל לְבוּשְׁכֶן. 24 Ye daughters of Israel, weep over Saul, who clothed you in scarlet, with other delights, who put ornaments of gold upon your apparel.

23. Yerushalmi Nedarim, 9

רבי יהודה אומר: בנות ישראל על שאול בכינה, שבשעה שהיו בעליהן יוצאים למלחמה היה זנן ומפרנסן ומלבישן שני עם עדנים:

24. Ralbag, Shmuel I, 18:9

עוין את דוד. הרצון בו שהיה מביט אליו מבט השונא באופן שהיה כל מעייניו בו להשחיתו כפי היכלת אם בלקיחת תחבולות אם להרגו בידי באופן שלא יהיה דוד נשמר מזה

25. Shmuel I, 18:10-13

- י וַיְהִי מִמָּחָרָת, וַתֵּצֵלַח רוּחַ אֱלֹהִים רָעָה אֶל-שָׁאוּל וַיִּתְנַבֵּא בְּתוֹךְ-הַבַּיִת, וְדָוִד מִנְּגֵן בְּיָדוֹ, כִּיּוֹם בְּיוֹם; וְהַחֲנִית, בְּיַד-שָׁאוּל. 10 It came to pass on the morrow, that an evil spirit from God came mightily upon Saul, and he raved in the house; and David played with his hand, as he did day by day; and Saul had his spear in his hand.
- יא וַיָּטֵל שָׁאוּל, אֶת-הַחֲנִית, וַיֹּאמֶר, אָכֵה בְּדָוִד וּבִקְרִי; וַיִּסַּב דָּוִד מִפָּנָיו, פַּעַמַּיִם. 11 And Saul cast the spear; for he said: 'I will smite David even to the wall.' And David stepped aside out of his presence twice.

12 And Saul was afraid of David, because the LORD was with him, and was departed from Saul. **יב וַיִּרָא שָׁאוּל, מִלִּפְנֵי דָוִד :** כִּי-הָיָה יְהוָה עִמּוֹ, וַיִּמָּעַם שָׁאוּל סָר.

13 Therefore Saul removed him from him, and made him his captain over a thousand; and he went out and came in before the people. **יג וַיִּסְרֶהוּ שָׁאוּל מֵעִמּוֹ, וַיִּשְׁמְהוּ לוֹ שָׂר-אֶלָּף ; וַיֵּצֵא וַיָּבֹא, לִפְנֵי הָעָם.**

26. Abarbanel, Shmuel I 18:10

וראוי שתדע שיש הפרש גדול בין נביא ובין מתנבא כי הנביא הוא המושפע באמת מהשם יתברך, והמתנבא הוא האיש המכין עצמו ומשתדל לדעת העתידות ומתבודד אליהם. וכמוהו (במדבר י"א כ"ז) אלדד ומידד מתנבאים במחנה. רוצה לומר מתבודדים ומשתדלים להיות נביאים

27. Malbim, Shmuel I, 18:12

וירא שאול באשר ראה כי היה ה' עמו, ובהפך שסר מעם שאול:

28. Tehillim 118:6

6 The LORD is for me; I will not fear; what can man do unto me? **ו ה לִי, לֹא אִירָא ; מֶה-יַעֲשֶׂה לִי אָדָם.**

29. Shmuel I, 18:17-28

17 And Saul said to David: 'Behold my elder daughter Merab, her will I give thee to wife; only be thou valiant for me, and fight the LORD'S battles.' For Saul said: 'Let not my hand be upon him, but let the hand of the Philistines be upon him.' **יז וַיֹּאמֶר שָׁאוּל אֶל-דָּוִד, הִנֵּה בְתִי הַגְּדוֹלָה מֵרָב אֶתָּה אֶתֶּן-לָךְ לְאִשָּׁה--אִךְ הִיא-לִי לְבֶן-חֵיל, וְהִלָּחֵם מִלְחָמוֹת יְהוָה ; וְשָׁאוּל אָמַר, אֶל-תְּהִי יָדִי בּוֹ, וְתִהְיֶה-בּוֹ, יַד-פְּלִשְׁתִּים.**

18 David said unto Saul: 'Who am I, and what is my life, or my father's family, that I should be son-in-law to the king?' **יח וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל-שָׁאוּל, מִי אֲנֹכִי וּמִי חַיִּי, מִשְׁפַּחַת אָבִי, בְּיִשְׂרָאֵל--כִּי-אֶהְיֶה חֲתָן, לְמֶלֶךְ.**

19 It came to pass when Merab Saul's daughter should have been given to David, she was given to Adriel the Meholathite. **יט וַיְהִי, בְּעֵת תֵּת אֶת-מֵרָב בַּת-שָׁאוּל--לְדָוִד ; וְהִיא נִתְּנָה לְעַדְרִיָּאל הַמְּחֹלָתִי, לְאִשָּׁה.**

20 And Michal Saul's daughter loved David; and they told Saul, and the thing pleased him. **כ וּתְאֵהָבָה מִיכָל בַּת-שָׁאוּל, אֶת-דָּוִד ; וַיִּגְדּוּ לְשָׁאוּל, וַיֵּשֶׁר הַדָּבָר בְּעֵינָיו.**

21 Saul said: 'I will give him her, that she may be a snare to him, and the hand of the Philistines may be against him.' Saul said to David: You will be my son-in-law through the one of the twain.' **כא וַיֹּאמֶר שָׁאוּל אֶתְנֶנָּה לוֹ, וְתִהְיֶה-לוֹ לְמוֹקֵשׁ, וְתִהְיֶה-בּוֹ, יַד-פְּלִשְׁתִּים ; וַיֹּאמֶר שָׁאוּל אֶל-דָּוִד, בְּשָׂתִים תִּתְּחַתּוּ בִּי הַיּוֹם.**

22 And Saul commanded his servants: 'Speak with David secretly, and say: Behold, the king hath delight in thee, and all his servants love thee; now therefore be the king's son-in-law.' **כב וַיִּצַּו שָׁאוּל אֶת-עֲבָדָיו, דַּבְּרוּ אֶל-דָּוִד בְּלֵט לֵאמֹר, הִנֵּה חֲפָץ בָּךְ הַמֶּלֶךְ, וְכָל-עֲבָדָיו אֶהְבוּךָ ; וְעַתָּה, הִתְחַתֵּן בְּמֶלֶךְ.**

23 And Saul's servants spoke those words in the ears of David. And David said: 'Seemeth it to you a light thing to be the king's son-in-law, seeing that I am a poor man, and lightly esteemed?' **כג וַיִּדְּבְרוּ עֲבָדֵי שָׁאוּל, בְּאָזְנֵי דָוִד, אֶת-הַדְּבָרִים, הָאֵלֶּה ; וַיֹּאמֶר דָּוִד, הֲנִשְׁקָלָה בְּעֵינֵיכֶם הִתְחַתֵּן בְּמֶלֶךְ, וְאֲנֹכִי, אִישׁ-רָשׁ וְנִקְלָה.**

24 And the servants of Saul told him, saying: 'On this manner spoke David.' **כד וַיִּגְדּוּ עֲבָדֵי שָׁאוּל, לוֹ--לֵאמֹר : כַּדְּבָרִים הָאֵלֶּה, דִּבֶּר דָּוִד.**

25 Saul said: 'Thus say to David: The king desires no dowry, but 100 foreskins of the Philistines, to be avenged of the king's enemies.' For Saul thought to make David fall by the Philistines. **כה וַיֹּאמֶר שָׁאוּל כֹּה-תֹאמְרוּ לְדָוִד, אִין-חֲפָץ לְמֶלֶךְ בָּמָהָר, כִּי בְמָאָה עֶרְלוֹת פְּלִשְׁתִּים, לְהִנָּקֵם בְּאִיבֵי הַמֶּלֶךְ ; וְשָׁאוּל חָשַׁב, לְהַפִּיל אֶת-דָּוִד בְּיַד-פְּלִשְׁתִּים.**

26 when his servants told David these words, it pleased David well to be the king's son-in-law. And the days were not expired; **וַיִּגְדּוּ עֲבָדָיו לְדָוִד, אֶת-הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה, וַיֵּשֶׁר הַדָּבָר בְּעֵינֵי דָוִד, לְהִתְחַתֵּן בְּמֶלֶךְ ; וְלֹא מָלְאוּ, הַיָּמִים.**

27 David arose and went, he and his men, and slew of the Philistines 200 men; and David brought their foreskins, and gave them in full number to the king, that he might be the king's son-in-law. And Saul gave him Michal his daughter to wife. **כו וַיָּקָם דָּוִד וַיֵּלֶךְ הוּא וְאָנָשָׁיו, וַיִּזְּבְּלוּ פְּלִשְׁתִּים מָאתַיִם אִישׁ, וַיָּבִיֵא דָוִד אֶת-עֶרְלֹתֵיהֶם, וַיִּמְלְאוּם לְמֶלֶךְ לְהִתְחַתֵּן בְּמֶלֶךְ ; וַיִּתֵּן-לוֹ שָׁאוּל אֶת-מִיכָל בָּתּוֹ, לְאִשָּׁה.**

28 And Saul saw and knew that the LORD was with David; and Michal Saul's daughter loved him. **כח** ויֵּרָא שָׁאוּל וַיֵּדַע, כִּי יְהוָה עִם-דָּוִד; **וּמִיכַל בַּת-שָׁאוּל, אֲהָבְתָהוּ.**

30. Malbim, Shmuel I 18:25

ושאול חשב להפיל את דוד רצה לומר כי אם לוחמים והורגים בדרך מלחמה אין בזה משטמה על השר הצבא, אבל אם יפול על אנשים היושבים לבטה, וכורת ערלותיהם דרך גנאי, זה אינו דרך מלחמה רק דרך צורר ומתנקם שבהכרח ישמרו הפלשתים עליו איבה גדולה ויתנכלו לנקום בו:

31. Akeidat Yitzchak, Gate 92

וְאוֹלֵי מֶרֶב, כְּשֶׁהֲרִיגִישָׁה בִּאֲהַבַת מִיכַל אַחוּתָהּ לְדָוִד וּבִלְבּוֹל דַּעַת אָבִיהָ בַּעֲנִינָם, מִיֵּאֲנָה בְּדַבְרֵיוֹ, וְהִיא עֲצָמָה נִיתְּנָה לְעַדְרִיָּאל לְאִשָּׁה.

32. Shmuel II, 6:21-23

21 David said unto Michal: 'Before the LORD, who chose me above thy father, and above all his house, to appoint me prince over the people of the LORD, over Israel, before the LORD will I make merry. **כא** וַיֹּאמֶר דָּוִד, אֶל-מִיכַל, לִפְנֵי יְהוָה אֲשֶׁר בָּחַר-בִּי מֵאֲבִיךָ וּמִכָּל-בֵּיתוֹ, לָצִוֹת אֹתִי נָגִיד עַל-עַם יְהוָה עַל-יִשְׂרָאֵל; וְשִׁחֲקֹתִי, לִפְנֵי יְהוָה. **22** And I will be yet more vile than thus, and will be base in mine own sight; and with the handmaids whom thou hast spoken of, with them will I get me honor.' **כב** וַיִּקְלָתִּי עוֹד מִזֹּאת, וְהִיִּיתִי שָׁפֵל בְּעֵינָי; וְעַם-הָאֲמָהוֹת אֲשֶׁר אָמַרְתָּ, עִמָּם אֶכְבֹּדָה. **23** And Michal the daughter of Saul had no child unto the day of her death. **כג** וּלְמִיכַל, בַּת-שָׁאוּל, לֹא-הָיָה לָּהּ, יָלָד--עַד, יוֹם מוֹתָהּ.

33. Shmuel I, 18:26

26 when his servants told David, it pleased David well to be the king's son-in-law. And the days were not expired; **כו** וַיִּגְדּוּ עֲבָדָיו לְדָוִד, אֶת-הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה, וַיֵּשֶׁר הַדָּבָר בְּעֵינֵי דָוִד, לְהִתְחַתֵּן בְּמָלְךְ; **וְלֹא מָלְאוּ, הַיָּמִים.**

34. Bereishit 29:21

21 And Jacob said unto Laban: 'Give me my wife, for my days are filled, that I may go in unto her.' **כא** וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֶל-לָבָן הֶבֶה אֶת-אִשְׁתִּי, כִּי מָלְאוּ יָמַי; וְאָבֹאָהָ, אֵלֶיָּהּ.

35. Bereishit 31:34

34 Now Rachel had taken the teraphim, and put them in the saddle of the camel, and sat upon them. And Laban felt about all the tent, but found them not. **לד** וְרָחֵל לָקְחָה אֶת-הַתֵּרָפִים, וַתִּשֶׂם בָּכֶר הַגִּמְל--וַתֵּשֶׁב עֲלֵיהֶם; וַיִּמָּשֶׁשׁ לָבָן אֶת-כָּל-הָאֹהֶל, וְלֹא מָצָא.

36. Shmuel I, 19:13

Michal took the teraphim, and laid it in the bed, and put a quilt of goats' hair at the head thereof, and covered it with a cloth. **וַתִּקַּח מִיכַל אֶת-הַתֵּרָפִים, וַתִּשֶׂם אֶל-הַמֶּטָה, וְאֶת כִּבִּיר הָעִזִּים, שָׂמָה מִרְאֲשֹׁתָיו; וַתִּכְס, בְּבָגֶד.**

37. Bereishit 29:18-30

18 And Jacob loved Rachel; and he said: 'I will serve thee seven years for Rachel thy younger daughter.' **יח** וַיֵּאָהֶב יַעֲקֹב, אֶת-רָחֵל; וַיֹּאמֶר, אֶעֱבֹדָךְ שִׁבְעַ שָׁנִים, בְּרָחֵל בְּתִיד, הַקָּטָנָה.

20 And Jacob served seven years for Rachel; and they seemed unto him but a few days, for the love he had to her. **כ** וַיַּעֲבֹד יַעֲקֹב בְּרָחֵל, שִׁבְעַ שָׁנִים; וַיְהִיו בְּעֵינָיו כְּיָמִים אֶחָדִים, בְּאַהֲבָתוֹ אֹתָהּ.

30 And he went in also unto Rachel, and he loved Rachel more than Leah, and served with him yet seven other years. **ל** וַיָּבֹא גַם אֶל-רָחֵל, וַיֵּאָהֶב גַּם-אֶת-רָחֵל מִלֵּאָה; וַיַּעֲבֹד עִמּוֹ, עוֹד שִׁבְעַ שָׁנִים אַחֲרוֹת.